



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 8274/05
07.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nevene Milojčić i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Uprava za upravne poslove broj 02/12-205-4314/05 od 02.12.2005. godine, u predmetu prestanka svojstva izbeglog lica, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 07.09.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Uprava za upravne poslove broj 02/12-205-4314/05 od 02.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Komesarijata za izbeglice Republike Srbije broj 207-42381 od 21.02.2005. godine, kojim je tužiocu tačkom 1. dispozitiva ukinuto svojstvo izbeglog - prognanog lica, tačkom 2. dispozitiva istog rešenja prvostepenog organa od 21.2.2005. godine, stavljeno van snage rešenje Komesarijata na osnovu koga je izdata izbeglička - prognanička legitimacija broj dd. godine, a tačkom 3. dispozitiva tog rešenja konstatovano da po pravnosnažnosti ovog rešenja prestaje da važi navedena izbeglička - prognanička legitimacija tužioca.

U tužbi podnetoj ovom sudu tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da u provedenom upravnom postupku nije naveden nijedan dokaz za tvrdnju da se tužilac vratio u državu svog ranijeg prebivališta. Navodi da živi u selu BB, te da je narušenog zdravlja i da nema nameru da se vrati u Republiku Hrvatsku. Iz iznetih razloga predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ocnom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja se vidi da je tuženi organ ocenio da je pravilno postupio prvostepeni organ kada je, utvrdivši da tužilac nije prijavio promene koje su nastupile od priznavanja svojstva izbeglog lica, shodno članu 18. stav 1. tačka 2. Zakona o izbeglicama, ukinuo mu izbeglički status. Međutim, ni iz obrazloženja osporenog rešenja kao ni iz prvostepenog rešenja od 21.2.2005. godine se ne može zaključiti na osnovu kojih dokaza su i tuženi i prvostepeni organ utvrdili da su kod tužioca od priznavanja svojstva izbeglog lica nastupile promene koje su od uticaja na dalje priznavanje ovakvog statusa, zbog čega su i osporeno rešenje tuženog organa, kao i prvostepeno rešenje, koje je bilo predmet ocene tuženog organa, doneti uz povredu odredbi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97). Pri tome, u spisima predmeta nalazi se samo pojedinačni izveštaj Centra za obradu podataka u kome je za tužioca AA. godine, u okviru podataka od značaja za reviziju izbegličkog statusa konstatovano da je lice koje raspolaže svojom povraćenom imovinom u Republici Hrvatskoj kao i lice koje je povratilo imovinu u državi porekla, ali je odlučilo da ostane u Srbiji i Crnoj Gori. Međutim, iz spisa predmeta se ne vidi na osnovu čega odnosno kojih dokaza je uopšte tuženi utvrđivao činjenično stanje od značaja za primenu člana 18. stav 1. tačka 2. Zakona o izbeglicama ("Službeni glasnik RS", br. 18/92 i 45/02) kao osnova za donošenje rešenja, a što je postupanje suprotno čl. 149. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku. Za odluku iz tač. 2. i 3. dispozitiva prvostepenog rešenja isto ne sadrži nikakve razloge u obrazloženju, što takođe predstavlja bitnu povredu člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

Osim navedenog, tužilac je u žalbi istakao da su netačni navodi iz obrazloženja prvostepenog rešenja od 21.2.2005. godine da nije prijavio promene koje su nastupile od priznavanja svojstva izbeglog - prognanog lica, a koji navod tuženi u osporenom rešenju uopšte nije cenio iako je bio dužan da to učini, čime je u donošenju osporenog rešenja povredio odredbu člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

Sa svega iznetog, budući da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredaba člana 41. st. 1. i 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

U ponovnom postupku tuženi organ će potpuno utvrditi činjenično stanje bitno za odlučivanje u ovoj upravnoj

stvari, pa će tek na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja u pravilno provedenom postupku u kome će omogućiti i učestće tužiocu, primenom materijalno-pravnih propisa doneti na zakonu zasnovanu odluku, pri čemu treba da ima u vidu primedbe suda u pogledu postupka kao i pravno shvatanje suda izneto u obrazloženju ove presude, a koji su obavezujući za tuženi organ na osnovu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 07.09.2006. godine, U.br. 8274/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž